

Nd.

245. Frumvarp til laga

[123. mál]

um viðauka við lög nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð.

(Lagt fyrir Alþingi á 85. löggjafarþingi, 1964—1965.)

1. gr.

Auglýsingu um uppboð á loftfari skal birta fyrir fram þrisvar sinnum í Lögbirtingablaði, þannig að eigi líði skemmri tími en 6 vikur milli fyrstu birtingar og uppboðs, og í einu öðru blaði einu sinni eða oft, ef uppboðshaldari telur það heppilegt, og með þeim fyrirvara, er hann ákveður. Tilkynna skal uppboð með 6 vikna fyrirvara skrásetningaryfirvöldum þeim, sem í hlut eiga. Nú er um að tefla loftfar, sem skrásett er í erlendu ríki, og skal einnig birta uppboðið, a. m. k. einum mánuði áður en það fer fram, á þeim stað, þar sem loftfarið er skrásett, og samkvæmt reglum þeim, er þar gilda um opinbera birtingu á nauðungaruppboðum. Uppboðsbeiðandi skal láta uppboðskröfu sinni fylgja staðfest endurrit úr hinni íslenzku eða erlendu réttindaskrá, er veiti vitneskju um skrásett réttindi í loftfarinu. Samtímis auglýsingu um uppboðið í Lögbirtingablaði eða uppboðsauglýsingu erlendis, skal fógeti tilkynna uppboðið í ábyrgðarbréfi, ef unnt er í loftpósti, eiganda loftfars og handhöfum nefndra réttinda, enda sé heimilisfang þeirra tilgreint í réttindaskránni. Sams konar reglum skal beita um uppboð á varahlutabirgðum, sem veðsettar hafa verið ásamt loftfari.

2. gr.

Nú er uppboð haldið á loftfari, og ber að greiða kostnað, sem á hefur fallið í sameiginlega þágu lánardrottna við lögsóknina, af uppboðsandvirði á undan öllum öðrum kröfum, þar á meðal kröfum um bjarglaun og kröfum settum á bekk með þeim.

3. gr.

Nú er uppboð haldið á skrásettu loftfari, og er rétt, að sala fari fram, svo fremi öll réttindi í loftfarinu, sem ganga fyrir kröfu fjárnámshafa og leiddar eru sönnur að fyrir fógeta, greiðast af uppboðsandvirðinu eða kaupandi tekur að sér greiðslu þeirra, að því leyti sem hann á rétt til þess.

Nú er fjárnám gert í skrásettu loftfari til tryggingar bótakröfu vegna tjóns, sem beðið hafa menn eða fémunir á jörðu niðri hér á landi, og tjóninu hefur valdið téð loftfar eða annað loftfar sama eiganda, sem á hvila sömu veðréttindi eða tryggingarréttindi fyrir kröfum, sem stofnaðar eru með samningi og hljóða á ákveðna fjárhæð eða hámarksfjárhæð, og getur sala farið fram, enda þótt uppboðsandvirðið hrökkvi eigi til fullrar greiðslu á kröfu fjárnámshafa og kröfum þeirra, sem ofar honum standa í réttindastiga, enda ber þá að færa niður þá fjárhæð, sem kemur í hlut handhafa síðastnefndra réttinda, að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er, til þess að fjárnámshafi hljóti fullnustu, en nema skal þó fjárhæð forgangs- aðilja a. m. k. 80% uppboðsandvirðis að frádregnum kostnaði.

Eigi skal beita ákvæðum þeim, er mælt eru í 2. mgr., ef sá, sem ber ábyrgð á tjóninu eða einhver á hans vegum, hefur tekið ábyrgðartryggingu, sem nægilega og virkt stendur undir skaðabótaskyldu hans.

Nú eru varahlutabirgðir veðbundnar ásamt loftfari, og háð er nauðungaruppboð samkvæmt fjárnámi, gerðu fyrir kröfu, sem eigi er tryggt á sama hátt, og má

sala eigi fara fram, nema á uppboðinu komi fram boð, er nemi $\frac{2}{3}$ af verðmæti birgðanna að mati tveggja sérfróðra matsmanna, sem fógeti kveður.

Nú hrekkur uppboðsandvirði eigi til greiðslu á kröfum, sem ganga fyrir kröfu fjárnámshafa, og svo fyrir kröfum fjárnámshafa, og má, ef nauðsyn ber til færa þá fjárhæð, sem fer til greiðslu forgangskrafnanna, niður í $\frac{2}{3}$ uppboðsandvirðis að frádregnum kostnaði.

4. gr.

Að öðru leyti taka ákvæði II. kafla laga nr. 57 25. maí 1949 svo og önnur ákvæði laganna, eftir því sem við á, til uppboða á loftförum.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi hinn

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Frumvarp þetta er undirbúið með sama hætti og önnur frumvörp um loftferðamál.

Frumvarp þetta miðar að því að veita ákvæðum Genfsáttmálans frá 1948, um uppboð á loftförum, lagagildi. Ákvæðin eru þó eigi takmörkuð við sáttmálaríki, þar sem þau þykja eiga við um önnur loftför.

Sáttmáli um alþjóða viðurkenningu á réttindum í loftförum, gerður í Genf 19. júní 1948, er fylgiskjal með frumvarpi til laga um skrásetningu réttinda í loftförum.

Um 1. gr.

Ákvæðið er samið í samræmi við VII. gr. (2) Genfsáttmálans, en er eigi bundið við sáttmálaríki.

Um 2. gr.

Ákvæðið er lagað eftir VII. gr. (6) Genfsáttmálans.

Um 3. gr.

Ákvæðið er lagað eftir VII. gr. (4) og (5) og X. gr. (3) Genfsáttmálans, en er eigi bundið við sáttmálaríkin. Af ákvæði 1. mgr. 3. gr. frv. leiðir það skilyrði uppboðssölu, að uppboðsbeiðandi fái greiðslu að einhverju eða öllu leyti af uppboðsandvirði. Veðhafar, sem framar uppboðsbeiðanda standa í veðstiga, geta eigi varnað því, að uppboðið fari fram, ef skilyrði eru til uppboðs.

Íslensk loftför eru samkvæmt ákvæðinu sett á bekk með erlendum loftförum.

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. frv. er í samræmi við VII. gr. (5) Genfsáttmálans.

Ákvæði 3. mgr. 3. gr. frv. er í samræmi við X. gr. (3) Genfsáttmálans og tekur yfir varahlutabirgðir, sem getur í 24. gr. og 27. gr. frv. um skráningu réttinda í loftförum.

Hér er lánardrottnum, sem eigi njóta veðréttar í varahlutabirgðum, veittur réttur til að hljóta af $\frac{1}{3}$ uppboðsandvirðis að frádregnum kostnaði. Ákvæðið gerir ráð fyrir, að gert hafi verið fjárnám í varahlutabirgðunum öllum og þeim einum. Það er eigi takmarkað við lánardrottna, sem beðið hafa tjón á sjálfum sér eða fémunum sínum.